૧૫૭૮

લયેલા મજનું.

નાટક ૪ અંકી.

તદનજ નવા ફેરફાર અને તરેહવાર રાગ રાગણી-
ઓથી ભરેલો ગાયણરૂપી ખેલ.

પ્રગટ કરનાર

D. F. A.

બીજી આવૃત્તી.

મુંબઈ:
ઓરિયન્ટલ છાપખાનામાં છાપ્યું છે.

સન ૧૮૮૧.

કિંમત ૪ આના.

૭૮૫૦૯

તમાંશે લયેલા મજનું.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

એક દીવાનખાના.

(જીસમે મજનુકા પીદર અબદુલા પીસરકા તલબમે મુનાજાત કર રહા હયે.)

(અગર આ તુરકે શીરાજી—વોહ રાહ.)

અબદુલા—એ લાશર્ક હયે તુંહી હાજત રવાયે દો જેહાં યા રબ,
મેરે મતલબકી બર લાવેગા તુંઇ એગુમા યા રબ.
તેરે અફઝાલસે દવલત વ હશમત મુજકો હાશીલ હયે,
મગર લડકા નહીં હયે ઇસ સબબ હું નીમજા યા રબ.
સજર હયે વો નીકમા ફલ નહી જીસકો કે આતા હયે,
જો હોવે બે પીસર પુંહી હયે વોભી દરજેહાં યા રબ.
શીવા તેરે નહી મયે ગયેરસે ઉમેદ રખતા હું,
તુંઇ હયે માલેક બહારો બરેકોનો મકાં યા રબ.

(બયેત.)

અબદુલા—કીસ કામકા વોહ ઘર હયે કે જીસ ઘરકો દર નહી,
ના કારી હયે વો સીપેકે જીસમે ગૌહર નહી.
બેકદર વોહ સજર હયે કે જીસમે સમર નહી,
ના કામ વોહ દવા હયે કે જીસમે અસર નહી.
વીરાના હયે વોહ મુલક કે જીસમે બશર નહી,
અયે સાંહીવોહ પીદર હયે કે જીસકો પીસર નહી.

ઠુમરી.

(લાગીરે મોરી જાન—વોહ રાહ.)

એક નૌકર—શાદહો મેહેરબાન,
બખ્તકી યારીસે.—શાદહો૦
તોરા સીતારા ચમકન લગા,
ફરઝંદ હુવા ઝીશાન.—બખ્તકી૦

દાદરા.

(ઓ ગોરી આલીને નેજારા ભર મારારે—વોહ રાહ.)

અબદુલા—ઉમીદ લાયા મેરી બર, અહેસાઁન હયે તેહારારે,
અહેસાન હયે તેહારારે, તુંઈ હયે બખ્શ નેહારારે.—અહેસાન૦
ઘર જીસકે ફરઝંદ આજ હો પયેદા,
વોહ નોકર હયે હમારારે.—અહેસાન૦

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

એક દાહેકાનીકા મકાન.

(જીસમે બેગમકા હાત પકડે હુવે બાંકેમીયાં
દાખોલ હોતા હયે.)

(સાડે તીન પઇશે એક મછલી ના બેચુંગા—વોહ રાહ.)

બાંકેમીયાં—બેગમ પ્યારી મેરી, સુન ખુશીકી ખબર.
અબદુલાકે ઘર આજ હુવા હયે ફરઝંદ,
શહેરમે ખુશહાલી હુઈ હયે દુચંદ.—બેગમ૦
તુજકોભીતો સાત મહીનેકા હયે હમલ,
બચ્ચા જન જલદીતો ઇનઆમ લેવે હમ.—બેગમ૦

કાહારવા.

(મેરે મોલે નવાબ—વોહ રાહ.)

બેગમ—અરે જંગલી મુવે, અરે જંગલી મુવે,
અકલ અપણી રખકે કાંહાં તું ગીરા.—અરે૦
અફીમ ખાકે લુચોંસે કરતા હયે તું બાત,
જા પાંહાંશે વરન મયે મારૂંગી એક લાત.—અરે૦
સાત મહીનેમેંભી કહીં હોતા હયે પીસર,
હયે કીસે હયાં ઇખ્તયાર કહે અયે ઝેસ્તર.—અરે૦

(બયેત.)

બાંકેમીયાં—મુઝકો ગરઝ પીસરકી હયે ઇસ વક્ત જન શીતાબ,
વર્ના કરૂંગા તુજ પ મયે બેગમ બહોત અઝાબ.
લડકા જો હોવે આજતો ઇનઆમ પાવે હમ,
ફૂર હોવે તો કયા મીતીમે ઉસકો મીલાવે હમ.

(બયેત.)

બેગમ—બેહુદે એ સુખન ન ઝબાંસે નીકાલ તું,
દરગોર આ તું હોશમેં મુહકો સંભાલ તું.
બુડા હુવા હયે અબતો પકડ કુછ ખીયાલ તું.
દુખયાંકો દે રહા હયે કયુંરે જામલાલ તું.
બાંકેમીયાં—ઇસ તરેહ તો ન માનેગી જીનહાર એ બલા,
એક લાત મારતા હુંતો જનતી હયે બરમલા.

(બાંકેમીયાં બેગમકો લાત મારતા હુએ, બેગમ બેહોશ હો
જાતી હુએ, ઔર બચ્ચા તવલુદ હોતા હુએ. ઇતનેમે
દરવાજેપર તમામ દેહકાંની બચેં લેકર આતે હુએ.)

લાવની.

(મન મોહન બજાવે બાંસરી—વોહ રાહ.)

સબ દહેકાંની—ચલો જાવે ફરઝંદ લેકે, અમીરકે પાસ,
આજ પાવેંગે ઇનઆમ હીરે અલમાસ.
ઉસકે બખ્તમે ખુબ ઉડાયે, મઝે અયે યાર,
હુવે સાઆતનેક હમે હમકો પીસર અયે યાર.
કરો શુકર ખુદાકા ભાઇઓ, તુંમ હરબાર,

જુલ

અરે હારે ઓ બાંકેમીયાં જલ્દ આજા.

બાંકેમીયાં—ઝરા ઠયેરોરે, મયે અફીમ ખાલું થોડાસા,
દહેકાંની—નહીં ભાઇ છોડોરે, ઉસકો લડકા હયે ભાતા.
(બાંકેમીયાં બચ્ચા લાતા હુવે.)

બાંકેમીયાં—એ કયા બકતે હો બદકાર, પીસર મયે લાયા,
લેના ઇનઆમ કયા હીસેમેં તુમારે આયા.—ચલો૦

(કાહારવા.)

(મેરા જંબુ યોરી આગ લા દે—વોહ રાહ.)

દહેકાંની—તુંને કાંહાસે પીસર ભાઇ એ લાયારે.—તુને૦
બેગમકો તો તેરે મહીને સાત હુવેથે યાર,
લડકા કાંહાસે લાયા ચુરાકર તુને અયે બદકાર.—તુને૦

બાંકેમીયાં—સુનલો ગધો હોતી હયે યું આકીબોકી બાત,
બચ્ચા પયદા હો ગયા જો મારા બેગમકો લાત.—તુને૦

દહેકાંની—ગડબડ સારી છોડદો ચલો અબ જાવે અમારકે પાસ,
ઇનઆમ લેકે ખુશ હોવે શુકરો શીપાસ.—તુને૦
(સબ જાતે હુવે.)

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

અમીરકી દરબાર.

(રૂત આઇ બસંત બહાર—વોહ રાહ.)

રામીશાગર—આઈ ગુલશનેં વીરામે આજ બહાર,
મુબારકબાદીકા હયે પુકાર.—આઇ૦
ખુદાપેમે તો હે આજા હો મુબારક,
ફરઝંદ નેક અયે સરદાર.—આઇ૦

(ફાગનકે દીન ચાર—વોહ રાહ.)

દહેકાંની—આયે હયે અયે સરદાર, તેરે ઘર,
ફરઝંદકો અપને હમ લોંગ લેકર.—આયે૦
ઇનઆંમકી હમ ઉમીદસે આયે,
કરદો હમે સરદાર.—તેરે ઘર૦

(અરે લાલ દેવ ઇસ તરફ જલ્દ આ—વોહ રાહ.)

અબદુલા—અરે કોઈ હાજીર હવે નવકર મેરા,
કરો ખુબ ઇનિઆમ ઇનકો અતા.
એ બચેપે લે સબ હમારેહી ઘર,
એ માહવાર લે ઇનકા ઇનકે પીદર.
લો રમમાલકોભીતો જલદી ખુલા,
પીસરકી મેરે દેખે વો ફાલ આ.

(મેરે જોબનમેં હયે લાલ જડે—વોહ રાહ.)

રામીશાગર—તોહે હોના પીસરકા અયે સરદાર,
મુબારક મુબારક મુબારક હો.—તોહે૦
નામ તોરા ગુમ હોવત થારે,
હકને રખ લીયો તોરી લાજ.—હો મુબારક૦

(ચલાઓ ચલાઓ ચલાઓ—વોહ રાહ.)

અબ્દુલા--ખુશી હમે સદા, હો કયું ન બરમલા,
ખુદાને અપને ફઝલશે પીસર કીયા અતા.—ખુશી૦
પીસર ન હોનેકા થા હાંમ મુજકો સુબહો શામ,
હો વોસીપર રહેગા કાયેમ જગમે મેરા નામ.—ખુશી૦

(નુજુમી દાખીલ હોતા હૈ.)

ગઝલ.

(કીસી મસ્તકે આનેકી આરઝુ હયે—વોહ રાહ.)

નુજુમી—અયે સરદાર સુનયે એ કહેતી કીતાબ હયે,
કે ફરઝંદકો આપકા લા જવાબ હયે.—અયે૦
હો ખુરસીદશા જગમે નામ ઇસકા રોશન,
પીસર ઇસકકે ચશ્મોકા માહતાબ હયે.—અયે૦
વલે હોગા ઝુલફે પરીરૂમેપા બંદ,
એ બાઇસહી દીલકો મેરે પેચો તાબ હયે.—અયે૦

(સોતન ગર ગયે ગયેરે—વોહ રાહ.)

રામીશાગર—કલ બચેકો નહીં આયેરે,
બેકલ જીઅરા કયા મયે કરૂ અબ.—કલ૦
તલપત રોવત હયે એ સદા,
કછુ કીજો ઇલાજ અબ,
દેખ સગરેકો ઘબરાવત હયે,
ચયેન જીઆ કયું પાયેરે.—બેકલ૦

અબ્દુલા—યા બંદ કયું હયે બચ્ચા મેરા ઇજતેરાબમે,
એ હાલબીતો દેખો ઝરા તુમ કીતાબમે.
ઘબરાતા હયે તડપતા હયે લોટતા હયે એ,
અશકોસે અપને હો ગયા હયે ગર્ક આબમે.

નજુમી—મીઠીસે ઇશ્કકે બના ઇસકા વજુદ હયે,
પહેલા એ ફુલ ઇશ્કકા ઇસે નમુદ હયે.
રખો હસીન લડીઓડીયાં ખીજમતમે ઇસકે તુંમ,
રહેના ઝનાનખાનેમે સબ ઇસકા સુદ હયે.

(ઘરસે યાંહાં કોણ ખુદાકે લીએ લાયા મુજકો—વોહ રાહ.)

સબ—હુસ્ન કયા ઇશકા ખુદાદાદ હયે અલ્લા અલ્લાહ,
ગુલસાં રૂખ કદમીતો શમશાદ હયે અલ્લા અલ્લાહ.
તેગસી અબરૂ હયે પર ઇશકે મીજા ખંજર હુયે,
કીસપે ગમાણીતો જલ્લાદ હયે અલ્લા અલ્લાહ.

આબ પહેલા ખતમ.

બાબ દુસરા—પરદા પેહલા.

(એક ઝોનાનખાના જીસમે મજનું નાઝનીનોકે પાસ બયેઠા હુવા હયે.)

ગઝલ.

મજનુ—ચેહેરા ઇશ રશ્કે ચમનકા જો દીખાયા તુંને,
ગુલે ઉમીદ મેરા આજ ખીલાયા તુંને.—ચેહેરા૦
ખાકી બંદોકોભી એ હુસ્નકા જુલવા દેકર,
અપની કુદરતકા કરશમા કયા દીખાયા તુંને.—ચેહેરા૦
લાલારૂઆસે હુવા સફ્યે દુન્યાં ગુલગુલ,
બાગે હસ્તીમેં અજબ રંગ એ લાયા તુંને.—ચેહેરા૦
સીતવનોમેં હયે શોખું ચશ્મકે ગમઝે ઇનકે,
કયા મગર આફતે જાં ઇનકો બનાયા તુંને.—ચેહેરા૦

(સાંમ મોંસે એલો ના હોરી—વાહ રાહ.)

મજનુ—ગાવો સબ મીલ માહપારા,
શાદ જીઓ હમારા.
જીરા હયે તડપત મોરા નેહાયત,
લાગત કછુ નાહીં પ્યારા,
બતીઆંકા તુમારે મુશતાક હું મયે,
ચુપ તુમારા નાહીં ગવારાં.—ગાવો૦

ગરબી.

બાંદીયાં—સદકે ન કયું હમ જાયરે,
તોપે મજનુરે હરદમ.—સદકે૦
મુખડા ચંદરસા તોરા પ્યારે,
કયું ન ગલેસે લગાયારે.—તોપે૦

ઠુમરી.

(સાત ગોરીઓકે સાજન—વોહ રાહ.)

અબદુલા—આજ આયે મોરે પ્યારે મકતબ,
ચલો કછુ ઇલ્મ પડો.
ઇલ્મસે હયેવાં બને આદમી હયે,
જાહેલ રહેકે તું હયેવાંન હો.—આજ૦
(દોનો સાથ જાતે હયે.)

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

દાદુકાંનીકા ઘર.

કાહારવા.

(મેરે ભંગડ મીઆં—વોહ રાહ.)

બાંકેમીયાં—ચલ આ બેટા ખાનેકો ખાવે ભુખ લગી.
માંકો તેરી મારકે તુંજેકો નીકાલ,
બલા ગલેમે લીયા આપનેહી ડાલ.—ચલ૦

અઇયાર—અયેસા ખાના હમકો નહીં ભાતા હયે ઝરા,
ખીરયાન પુલાવ ઔર મુતન જન ખીલા.—ચલ૦

હોરી.

(બાંકે મીરજાને ધુમ મચાઇ—વોહ રાહ.)

બાંકેમીયાં—કયેસી લડકેને ધુમ મચાઇ,
તંગ આયા હયે જીસે મેરા.
ખીરયાનકે બદલે ખા લાતો મુકી,
આયે બેઅદબનાં સઝાઇ.

અઇયાર—કયું મારતા હયે ઓ બુડે મુજકો,
તેરી, બચા તેરી કમબખ્તી આઇ.

કાહારવા.

(મરીઅમ પ્યારી મેરી—વોહ રાહ.)

લકડહારા—અરે બાંકે મીયાં, અરે બાંકે મીયાં,
ઝગડા કયું કરતે હો બાપ પીસર.

બાંકેમીયાં—ખાના ખા મયેને કહાતો આકે બદઝાત,
બરતનકો દોડકે મારા એક લાત.—અરે૦

લકડહારા—એ અદબ એ લડકા હયે મકતબમે તું ડાલ,
હાતસે અપને બંદ કરતા હયે અફઆલ.—અરે૦

(સબ જાતે હુયે.)

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

મકતબખાનાં.

(લએલી ઔર આખુનજી બયઠે હુયે લયેલીકુ આખુનજી પડાતે હુયે ઇતનેમે અબદુલા મજનુંકુ લેકે દાખોલ હોતા હુયે ઔર સબ લકડહારે અઇયારકો લેકે દાખોલ હોતા હુયે અઇઆરકો મકતબમે બોઠાતે હુયે ઔર સબ લોગ જાતે હુયે.)

બયેત.

અબદુલા—કીજીએ આખુનજી મેરે કયેસપર અલતાફ કરમ,
દીજીએ ઇસકો સબક તુંમ મોહબતસે હરદમ.
હક નહીં આપકા ભુલું મયે જરા જીનહાર,
પ ઇસે ઇલિમ પહડાઇયે બા ઉલફતો પીઆર.

આખુનજી—તુમ ઇસ બાતસે બેફીકર રહો સાહેબ,
લડકા આપકા પડ લેવે ફેર ઉસી વખત કહો અયે સાહેબ.
જાનો દીલસે કરૂં મયે કયેસકે પીછે મહેનત,
આપકા લડકા પડ લેવે હો હમકુ કીઆ કમ રાહત.

આખુંનજી—અયે લડકે મયે જા ઘરસે આતા હું અબ,
મગર બયેથા તુંમ હયા સબકે સબ.
અગ્એ લયેલી એ સબમે બસ હુશીઆર હયે તું,
પહડાંનેકે ઇલમસે ખબરદાર હયે તું.
સબક મજનું લયેલીસે તું યાદ કર,
તુંહી ઉસકા લયેલી પહડા ખુબ તર.

(જાને હરે.)

(આજકા દીન હમ્એ મુબારક—વોહ રાહ.)

લયેલી—અલિફસે તું યાદ કર અલાહકુ આદમ,
ઔર બેશ્ખુબ ઠીરકે આતશકુ હરદમ.—ટેક૦
પેશ વોહ પરવરકી પનાહા માંગલે દાયમ,
તેશ તવકલકી વોહ તું કલકો રખ કાયમ.—અલિફસે૦
ટેશ તુ તીલકકો ગુનાહોકે શફા કર,
ફેર સે સે સમંજ મૌતકુ ગુ સબકેહી સરવર.—અલિફસે૦
જીમસે તું જલદ નેકીકી રાહ પયેછાન,
ચેસ ચુગલખોરાસે તુ દરતે રહો હરઆન.—અલિફસે૦
હમ્એશ હબીબ એક વોહ શાહેબકોહી જાન,
ખમ્એશ ખબરદાર ગુના હોશે વોહ નાદાન.—અલિફસે૦
દાલશે તું દસ્ત શકાવતકા બહાદે,
ડાલશે તું ડરકે કર વોહ શાહેબકુ સમાળે.—અલિફસે.

(ગજલ.)

(શરમીંદા કમર હયે ખુરસીદ તેરી તસવીરકે આગે—વોહ રાહ.)

મજનુ—શરમીંદા હયે ખુરસીદ તેરી તસવીરકે આગે,
અખતરહો ખજીલ જીયું મહે તનવીરકે આગે.—શરમીંદા૦
ખુરશીદા કમર ઔર મહેનો સરકો ઝુકાવે,
રૂખસારોકે ઔર અબરૂકી શમશીરકે આગે.—શરમીંદા૦

ગુફતારે ફસા હદ જોએ સુન લેવેગા સાહાબા,
દમ ઉસકા રેકેગા તેરી તકરીરકે આગે.—શરમીંદા૦
દેખા કરૂં અયે જાન તુંમે સુબહો સામ મયે,
બયેઠે રહો તુંમબીતો એ દીલગીરકે આગે.—શરમીંદા૦

(હજી ગુઇયાં યાં લચક લચક ચલત મોવન આવે—વોહ રાહ.)

લયેલી—મોહે સૈયાં જહમક ચમક મુખડેકી દીખાયા, મન ભાયા,
ચાલ ચલત મુરદા કરત ખાકમેં મીલાયા.—સૈયાં૦
નરગીસ અખડયાં નકશા ગુલીશતો મનતો આપ આયા,
સોહાની સુરત મોહાની મુરત મોહેકો લુભાયા.—સૈયાં૦

(યા લાગું કર જોરી સઆંમ મોસે ખેલો ના હોરી—વોહ રાહ.)

મજનુ—મોરા દીલ આયા તુંજપર,
મોપર તુંભી અયે જાની દયા કર.—મોરા૦
પાક નજરસે મયે દેખત હુરી,
યાદ નુરે ખુદા કર,
ઓર કછુ નાહી ધ્યાનરી,
દેખા કરૂં તોહે દીનભર.—મોપર૦

હોરી.

(સમજ મન દમડી દમકા ન મેલા—વોહ રાહ.)

લયેલી—સમજ મજનું બતીયાં અયેસી તું ન કર,
હોગે ચરચે અપને ઘરોઘર.—સમજ૦
ગારી દેગી હજારન મોહે,
સુન લેગીજો મોરી માદર.
લીપટત કાહે મોહે તુરે,
તોરાતો દીદા હયે બેદર.—સમજ૦

(મજનુ બેહોસ હોતા હુવે.)

(બયેત.)

લયેલી.—જીહાદ કી ઝરાતો કયેસા એ બેહોશ હો ગયા,
દીલમે મેરેભી ઇશ્કકા અબ જોસ હો ગયા.
આ હોશમે શીતાબ તું અયે મેરે યાર અબ,
મયેભીતો દીલસેં હો ગઇ તુંજપર નીસાર અબ.
(અપણી ઝુલફ નીસાર કરતી હૈ.)

મજનું—કીસને સુગાયા મુશ્ક વ અંબર હુજે યહાં,
જીસે બદનમે મેરે આ ગઈ હયે તાબ ઔર તવાં.
અયે લયેલી સચ મયે કહેતા હું સરકી તેરે કસમ,
તેરા રહેગા નામ મુજે વીર્દ દમ બદમ.
(જાતે હૈ.)

બાબ દુસરા—પરદા ચોથા.

(લયેલીકા મકાન, જીસમે લયેલાકી માદર દાખલ હૈતી હૈ.)

ઠુમરી.

માદર—બોવત હયે સગરી લાજરે લયેલી હમારી.
ચરચે શહરમે હોવત હયે એ કયસે હયે વાપે નીસાર,
મકતબમેંસે વાકો ઉઠાલું એહી હયે સુજત કાર.—બોવત૰
બીટીયાં મકતબ નાહીં જાઓ બોલત હયે તોરા બાપ,
કીસમતમે જો પડના હોતો આવે આપસ આપ.—બોવત૰

ઠુમરી.

(મોરે સઇયાં કહેરે ચતુરાઇ રે.—વોહ રાહ.)

લયેલી—મયેતો મઇયાંજી પડનેકો જાઉંરે,
પડને જાઊં, ઇલ્મ પાંઊ, જગમે કાબીલ કહાઊં.
નાહીં નાહીંરે રહુંગી મયે મકતબ બીન,
કયેસી બતીયાં સુનાવે આકો મનમે ન લાઊં.—મયે તો.

બયેત.

માદર—મકતબમે પહેલે જાનેકો એ રોતીથી સદા,
ઔર અબ ન કહેતી હુંતો નહીં માનતી જરા.
ઇસેં તો આ ગયા પુરા ગુમાન અબ,
બાહેર ન જા અયે લડકી પકડ તું મકાન અબ.

(જાતી હૈ.)

(સુનો તુમ યાર પરદેસી.—વોહ રાહ.)

લયેલી—ખુદાવંદા એ ગમકા સરપ મેરે કોઇ તુટા હવે.
મીલું મજનુસે મયે કયેસી મુજે તો કયેદ હુઇ અયેસી,
હયે ઉલફત પાકહી હમમેં ગુમા સબ ઇનકા જુઠા હયે.

(જાતી હૈ.)

બાબ દુસરા—પરદા પાંચવા.

મકતબખાના.

(અપને શાહાજાદે આલમકે લીએ.—વોહ રાહ.)

મજનું—કહા લયેલી પ્યારી ગઇ એ મોરી,
નહીં લાગત પડનેમેં દયાન મોરા.
મોરા આંકે બીના જીરા તડપત,
કીસે હાલ કરૂં મયે બયાન મોરા.
મયેતો લયેલી લયેલી વીર્દ કરૂં,
વાંકે બીન નાહીં એક પલ જગમે જીઉં.
ઓશો લારૂ મયે તો તોહેપ મરૂ,
કછુ તોહે નહીં હયે ધ્યાન મોરા.

(બયેત.)

અધ્યાર—અરે લયેલી અબ તોહે મીલ ચુકી,
વાકે નામસે મોહ ધોવન લાગો.

મજનું—અયે ગુલજારે ખુબી ખુબીસતા લકા,
હુઇ કીસ લીયે હાયે મુજસે જુદા.
તેરે હીજરમે મારી જાતી હયે જાન,
અયે લયેલી મેરા કર ઇલાજ આ હયાં.
અલિફસા જો તેરા કદ હયે અયે જાનેજા,
મયે કદમોપે એસા પડું એ ગુમાં.
તેરા હયે જો ગુનચે દહન મીમસા,
તો દીલ ખસતા હું મયે ભી જાં જીમસા.
ઇલાહી સીતમ હયે સીતમ હયે સીતમ,
ન ફરકતા ઉઠતા હયે બાહારે અલમ.

(આખુંનજી સબ સુનકે દાખીલ હોતા હૂવે.)

બયેત.

આખુનજી—એ લડકેને તો ખુબ લાયા હયે રંગ,
કીયા હા વ અફસોસ સબકો તંગ.
અયે આઇયાર ઇસકો લે જા ઇસકે ઘર,
તાયે માજરા જાને ઇસકા પીદર.

(સબ જાતે હૂવે.)

બાબ દુસરા ખતમ.

બાબ તીસરા—પરદા પહેલા.

અમીરકા મકાન.

ગઝલ.

મજનું—વસલ મુજકો કબ તેરા લયેલી મયેસ્સર હોવેગા,
જીસ તેરે આશક તેરા અયે જાન દરદર રોવેગા.
ગર ન મુજસે મીલેગી આકે અય્ એ રશકે કમર,
તોએ ચરખે ગર્ધારકા ખુરસીદા અનવર હોવેગા.
ગરગદા ડરકાર તેરે મુજકુ કરે અયે શાહે હુસનું,
રશક ખાનેવાલા તબ મુજસે સીકંદરે હોવેગા.
મુજકો અયે અઈઆર લયેલીસે મેલાએગા અગર.
તબતો તેરે દોસ્તકો જીના મયેસ્સર હોવેગા.

(તુંજ બીન સઈયાં નીકસ જીયરા જાએરે.—વોહ રાહ,)

મજનું—હો મોરા વાકે બીના જીરા જાયરે,
જો ચાદે મોહે બતા તું અઈયાર,
દેખનમે વો આયેરે.—હો મોરા૦

(અઈયાર ઔર મજનુ જાતે હૈ.)

બાબ તીસરા—પરદા દુસરા.

લયેલીકા મકાન.

લયેલી—શરકો પટક રોયા ન કરે હમતો કયા કરે,
આંખોશે આશક કબ તલક ખુંન ગીરા કરે.—ટેક.
વોહ મજનુ હાએ મજનુ મેર કાંહાં ગયા ગયા,
તા મર્ગ નામ ઉશકાહી હરદમ લીઆ કરે.—ટેક.
દીલશે કરાર ઉઠ ગયા જબસે ગયા વોહ યાર,
ફુરકતકી આગ ભરકી હએ ઉશમે જલા કરે.—ટેક.

કરકે ગીરેબાં ચાક હમ દીવાનગીહીમે,
હાતોસે ગપને હમણી કાંહાં તક શીઆ કરે.— ટેક.
લયેલી હએ મજનુકી ઓર વોહ હએ યાર મેરા,
ઇશકોકી યાદ કરકે બશ રો રો દીઆ કરે.— ટેક.
આરામ કયું હો હમકુ જબ વોહ લે ગયા હએ દીલ,
ઇશી દુખમે મજનુકેહી લીએ બશ જીઆ કરે.— ટેક.

ઠુમરી.

(સુધ લાગ રહી તોરી આઠ પહર.—વોહ રાહ.)

સયેલી—તોરા ધયાન હયે મોહે આઠો પહર,
ન સમજ મોહે મજનું તું બેખબર.
પ્રીતકી આગસે અયે તોરે પ્યારે,
અબ મોરા ફકત રહા હયે જીગર.

(મજનું અંદરમે આવતા હુવે.)

બયેત.

મજનું—ખયેરાત કુછ ફકીરકુ અયે બાંનું દીજીયે,
મુએ ગરીબ નઝરે એનાયત તો કીજીયે.
જલતા હયે જયુસે સમાકે ખાતર પતંગ સાર,
વાઇસાહી જુખસે મયે હુવા અબ હું તંગ આહ.
જીયું ગુલકે લીએ બુલબુલ ચમનબીચ જાયે હયે,
વયેસા ગરીબ ભીખકે ખાતર યાંહાં આંયે હયે.

ઠુમરી.

સયેલી—એતો મજનુકી આઇ આવાઝ,
આયા મોહે દેખનેકો.—મજનું૰
ઘરમે વાંકો કયેસા બોલાઉં,
કાહું જાન ન લેદે રાઝ.—આયા૰

ગઝલ.

(જબ તલક એ જીંદગાંની યા લાકી યે લાહીં જીયે.—વોહ રાહ.)

મજનું—લબસે લબ એ લાલારૂ હમકો મીલાને દીજીએ,
દાગ હસરતકા મેરે દીલસે મીટાને દીજીએ.—લબસે૦
શમઆરૂજો આપ હોતો મયેભી પરવાના હું જાન,
આપકી માહારીલમે પીદવીકોભી આને દીજીએ.—લબસે૦
શરમકો તુમ પાસ રખકે મત મીલો હમસે સનમ,
જાન જાતી હયે મેરી તો જાન જાને દીજીએ.—લબસે૦
સંગ દીલ હો મીસલે બુત તુંમ બાતજો કરતે નહીં,
હું પુંજારી સરતો કદમોપર જુહુકાને દીજીએ.—લબસે૦

(વોહી રાહ.)

લયેલી—મયેભી મજનું જાનો દીલશે આપ પર બલહાર હું.
લયેકીન માકે જુલમોસે લાચાર હું.—મયેભી૦
હો ગઇ જીસ રોઝસે તુમસે જુદા ઉસ રોઝસે,
તેગે દુરીસે અયે જાને જાં મયે દીલ આફગાર હું.—મયેભી.
ખાર એ દીલમે ખટકતા હયે કે મયે કોઇ રવેશ,
અયે ગુલઝાર બસ તેરે ગલેકા હાર હું.—મયેભી૦
જાઇએ ઘરકો કે મા આવેગી મેરી અબ યહાં,
પર રખો એ યાદ તુંમપર શીફતા હરબાર હું.—મયેભી૦
(મજનું જાતા હુંયે ઓર માદર આતી હુંયે.)

(કાએ રોસે બાલમમે મોરા.—વોહ રાહ.)

માદર—કહેદે મોસે લયેલી તુંએ,
આયાથા યહાં જો વોહ કોન થા જવાન.
ગયેરકા લડકા આયા યાંહાં કયું કર,
મોહે વાકે દેખનેસે આયા હયે ગુમાન.

(વોહી રાહ.)

લયેલી—નાહીં મહાવાં બોલો અયેમા નેક થા જવાંન,
વાંકા કયા કરૂં બ્યાન.
પાક મોહબત હયે વાસે હમારી,
નાહીં કછ્કું દીલમે તુમને લાના બદગુમાન.

માદર—ઇઝત હમારી ખોતી હયે કયું તું અયે બદશાઆર,
હરગીઝ ન ફેર ગુફતગુ કર ઉસેં ઝીનહાર.
મયે જાકે બાપસે તેરે કહે દેતી હું એ હાલ,
જીના તેરા કરેગા વોહ બેશુબોહ શક વ બાલ.

બાબ તીસરા—પરદા તીસરા.

અમીરકા દીવાનખાના.

(કહું કેયા ફલકકા સતાયા હું મયે.—વોહ રાહ.)

અબદુલા—અબતક નહીં આયા મેરા પીસર હયે,
સબબ ઇસકા કયા ખાલિક બહરો બર હયે.
લડકે તો મકતબસે સબ આ ગયે હયે,
મગર કહાં વોહ મેરા લખતે જીગર હયે.—અબ.

અખયાર—અયે સાહબ અર્જપર સીસ ધરત હું,
આપકો બેટા લો નામ.
લેવન લાગે તોહી આયેપર દેખતો સહી,
હાલ કહા બના હયે.

(નંદજીકો લાલા મોરા નંદજીકો લાલ.—વોહ રાહ.)

મજનું—એક પરીને મારા મોહે એક પરીને મારા,
જાદુ મોહનર ડારા.—મોહે
ચંદરસી સુરત, મેહરસી મુરત.
રખતી હયે માહપારા,
જીરા મયેને વાંહપર વારા.—એક.

(કમ્મેસી હોરી ખીલાઇ.—વોહ રાહ)

અબદુલા—મોહે હાલ ખારે સુનાવો,
નાહીં મું તલ મલાવો.
કોન પરીસે લગાઈ પ્રીત,
મોહે તુંમરે બતાવો.
વાંસે તોહેબી યાંહ દુંગા મયે,
શાદ તુંમ અબ હો જાવો.—મોહે.

અઇયાર—અરે કાહેકી પરી ઔર કીદરકી બાત, ઓ અબદુલ રહમાન અમીરકી બીટયાં હયે લયલી. વાંકી પ્રીતમે ફસે હયે. અયેસી કયા પરી રસ્તેમે પરી.હયે? જો આકો મીલ જાયેગી.

(દીખા ચુકી તું કરતબ સારે.—વોહ રાહ.)

મજનુ—જલા ચુકી તું જીરા મોરા,
અબતો મુખડા દીખલા તોરા.
નાહીં મીલે મોસે લયલી તું જો,
મોરા રહેગા ન મનવા સોરા.

(લાગી હયે લગન તુજસે છોડા કોન સકેગા.—વોહ રાહ.)

અબદુલા—કાહેરે ભલા ખાવત હયે ગમ ઇતના ખારા,
દું બાપકો જવાકે મયે પયેગામ તેહારા.—કાહેરે.
મયે શાદી તોરી વાંસેહી કરદુંગા અયે બેટા,
કયા બાવર નહીં તોહે રેઅે કહેના હમારા.—કાહેરે.

અઇયાર—યહાંતો વોહ મસલ હુઈ કે આંચ પકડો,
મોહે જોર આયા, બીચારો.
બુડો ઇતના સમજાવત હયે ઔર લયેલીકી,
જાગે હુરો પરીયાં દીલાવત હયે,
પર નહીં, હુતો લયેલી લીલું.

બાબ તીસરા—પરદા ચોથા.

અબદુલ રહેમાન અમીરકા ઘર.

(બયેત.)

અબદુલ રહેમાન—ઉસ બેહયાકો રખને ન દે બાહીર તું કદમ,
લડકીસેં અયેસી હો ગયે બેજાર હાયે હમ.
ઉગતેહી બેસવાઓસી સીખી હયે ઉસને ચાલ,
એ બાત સુન બહોત હુવા દીલકો મેરે મલાલ.
(અબદુલા દાખલ હોતા હયે.)
અબદુલા સાહેબ આપ યાંહાં તસરીફ લાયે કયું,
ઘરમે એ આના જલદકે કહીએકે આયે કયું.

(કાન બાંધ્યા ન મરોરે.—વોહ રાહ.)

અબદુલા—મયે એ અર્જ કરૂં રે હમસે કીજે સગાઇ,
મજનુકે ખાતર કરતી હું ગદાઇ.—મયે૦
કયેસકો કીજેરે ચેરા અપના,
દીજીએ લયેલી વાકો આયે ભાઇ.—મયે૦

બયેત.

અબદુલ રહેમાન—કયા કહેના લડકા આપકા વોહ નેકકાર હયે,
જીસકા તમામ શહેરમે શોરો પુકાર હયે.
કહેતા હું ઇસ સબબસે નહી વર્ના કહયે આપ,
કયા તુંમેકો લડકી દીનેમે કુછ મુજકો આર હયે.

(આજ કાંન મોહેલીએ બાંસલી બજાઇરે.—વોહ રાહ.)

અબદુલા—ગરચે અયસા હય વોહ પ ખીઆલ તુંમ ન કીજીએ,
પાક ઉશકા મરક હયે ગુલામીમેં જી લીજીએ.—ગરચે૦
નેકબખ્ત હય વોહ લડકા ઇસમે શક નહીં જરા,
મેહેરબાની કરકે બેતી ઉસકો આપની દીજીએ.—ગરચે૦

બયેત

અબ્દુલ રહમાન—બેટી હમારી દેનેકી મરઝી નહીં જનાબ,
આનેસે આપકે હુવે હમ ખુશ અયફયે જનાબ
દીલમે ઇરાદા ઓર ન કછુ અપને લાઇયે,
અઝુરદા ખાતીર હોકે યહાંશે ન જાઇયે.

બાબ તીસરા - પરદા પાંચવા.

મજનુકા મકાન.

(મેરે બાદ કંઇઓક સાલને.—વોહ રાહ.)

મજનુ—તેરે ઘરશે અયે લયેલી મહાલકા,
જીસ રોઝશે હમ નીકલ ગયે.
વાહસી હો ગયે ઉસ રોઝશે,
વોહી દીનશે સાહા રૂમ"મચલ ગયે.—તેરે૦
અબતો શોલારૂ આકે મીલ યાહાં,
દીલશે આહ નીકલતી હયે જુ ંધુંવાં.
તેરે આતશે હીજરશે અય જાં સરશે,
તાબ પાહા ઓ જલ ગયે—તેરે૦
મુજશે બયેકી હયે તું કીનારા કર, કર,
કેયા હયે આશનાઇ એહી મગર.
તેરે હીજરમેં ચશમશે મેરે કંઇ,
દર્યા જાના ઉબલ ગયે.—તેરે૦
ગયા જબશે પયેગામ લે પીદર,
નહીં અબતક આયા વોહ મગર.
નહીં વોહ કુબુલે હમે અગર,
ફરતો જીનેશે હાત મલ ગયે.

અઇયાર—વાહ કયા નકદા નકદ જવાબ દીનો સુબહાન અલ્લાહ વાહ
અબદુલ રેહમાન કહત હયે કેતીહારો બેટા બહોત નામેવર
હયે કે નહીં જો મયે વાકો આપની બેટી દુ.

(બયેત.)

અબદુલા—પ્રીત ન ઉસકી કીજીએ ગરચે રસકે બદ્ર હો
પ્રીત ઉસકી કીજીએ જીસકો ચાહાકે કદ્ર હો
પ્રીત ન ઉસકી કીજીએ ગરચે રસકે દુર હો
પ્રીત ઉસકી કીજીએ જીસકો ચાહાકી મકદુર હો

(દુધ બેચન મયે ન જાવુંરે—વાહ રાહ.)

અબદુલા—બન કાસીદ મયે ન જાઉરે મીયાં.—બન૦
તું વાંકા મનવામેં ધ્યાન ગુઝાર.—બન.
તલપ તલપ કાહે જીરા ઓવે છાંડ દે વાકો પ્યારે,
તોહે હુરો પુરીસી મયે કર દુંગા નાર.—બન.

મજનું—હમારા દીલ છીન લીનો વાકે બીના નહીં ચયેન.
મનવા મયેને વાંકો દીયા હું પીછે કયેસા આયે,
દેવસી જાનું સીહા ગર હુરો પરી આ જાયે.

(બયેત.)

અબદુલા—પુદકો જો ચાહે અયે બેટા ચાહ ઉસકી કીજીએ,
શંગ દીલ જો શખ્સ હોવે દીલ ન ઉસકો દીજીએ.
ઝુલ્ફ ઉસકી સુંબુલ હોતો મારે પેચાં જાનીએ,
હો હીલાલ અબરૂ અગર જો તેગે બુરાશ માનીએ.
ઉસ્કા ગુલસારૂખ અગર હયે જાન દીલસે પ્યાર તું,
ઇસ્ક ઉસકા દુ કરદે ફેંક સરસે બારતું.

(બયેત.)

મજનું—ઇસ્ક ઉસકા મેરે રગ રગમેં સમાયા હય પીદર,
રગમેંજો વાહ કહી બાહેરભી આયા હયે પીદર.

ઝુલ્ફ ઉસ્કી મારે પેચાઝી મેરે સર હયે બલા,
પર જીસે વોહ કાટે ફ્રુર વોહ કીસ તરાંહ જીવે ભલા.
હાં મગરચે અફસું હયે કે મુજકો દો ઉસે મીલા,
મોહરા હયે દીદાર હસ્કા ઓઢીદો મુજકો જલા.

મજનું.—મેરા લયેલી બીના નહીં હો જીના,—નાહી હો.
તુમરી નશીહતસે ઔર બાવા મોરા,
ફટત હય બહોત સીના.—મોરા.
(હો દીલ જાની સોવે મત વારારે.—વોહ રાહ.)

અબદુલા—ઓ દીલ નાહીં કરો હટ પ્યારારે.—ઓ૦
કહાં તક મનાઉં તોએ અએ ફરઝંદ,
મયતો તોહેસેં હારારે.—ઓ દીલ.

(સબ જાતે હૈ.)

બાબ તીસરા—પરદા છઠા.

બાદશાહકી દરબાર.

(છાંડો લંગડવા.—વોહ રાહ.)

રાંમીશાગર—હમસેં તોરી શાહ હો કયા બડાઇરે,
આલમમે તોરી ફેરે હયે દુહાઇરે.—હમસે.
કાહુંતો હેસા નાહી ઝીજાહ પરથવીમે તોરા રાજરે,
બેશક બેશક બેશકરે હુસુંલ હયેતો હે જગકી શાહીરે.
(ગયરતના આઇ તુજકો કુછ.—વોહ રાહ.)

શાહ—મયેને સુનાહું કયેસકા યું હાલે ઝાર હયે,
લયેલીયે જાનો દીલસે હુવા વો નીસાર હયે.
અબદુલા હરે અમીરઝી ઇઝત એ શહેરમે,
ઉસકા પીસર હયે વાહસી બહોત બદયેકાર હયે.

પયેગામ લેકે વોહ ગયા લયેલીકે બાપ પાસ,
ઉસસે ફીરાયા ખાલીએ કયા જાએ યાર હયે.
લયેલી વ મજનું હાઝીર હુવે જો બુલાનેસે,
તુંમ લેકે આવો ઉનકો હમે ઉનશે કાર હયે.

(રાજાજીતો સો ગએ.—વોહ રાહ.)

શાહુ—અયેસી હસીં કયા લયેલી હયે,
જો ઇસપે હુવા હયે નીસાર.
ઘરમે મેરે લઉડીયાં હયે,
ઇસેં બડકે હુજાર.

(વોહી રાહ.)

મજનું—આંખોસે દેખો મજનુ કે તુમ લયેલીકા દીદાર,
હુરભી હોતો કરદું ઇસકે કદમોપરસે નીસાર.
(કહું કેઆ ફુલકકા સતાયા હું મયે.—વોહ રાહ.)

મજનું—ઇસ્કકી તલવારસે ખસતાં હું મયે,
ઝુલફોમેં ઇસકેહી શાહ ખસતા હું મયે.—ઇસ્ક.
ન દેખું અગર રોઝ મયે ઇસકા દીદાર,
તો હો જગમેં બેશક મેરા જીના દુશવાર.
અયે ખુરશીદરૂ મુજપે અલતાફ કર તું,
જરા કદમોસે તો ઉઠા મેરા સર તું.—ઇસ્ક.

(બયેત.)

શાહુ—આહ ઇશ તરાંહસે એ લડકા જો ઇઝતેરાબ કરે,
એ હાલ દેખકે દીલ કયું ન પેચોતાબ કરે.
કીસીને સચ કહા કયા ઉસકો તહી જવાબ કરે,
એ ઇસ્ક વોહ હયેકે પથરકો દમમે આબ કરે,
જગાવે દીલ વોહી જીસકો ખુદા ખરાબ કરે.

(બેતા સુનીયે કએેસા કરના.—વોહ રાહ.)

શાહ—અબદુલરેહમાન બીટયા તોરી બ્યાહ દેરે તું કયેસસે,
હુકમ તોહે હયે એહી મેરા.—અબદુલ.
સેરા આકો લડાઓગે, ખુશ મારે મનકો બનાઓગે,
હુકમ બજાએ લાવોગે, ઇઝ્ઝતો હુરમત પાવોગે.

(બયેત.)

અબદુલ રહેમાન—આઈ હયે સરપે હમારે એ કયા બલા,
દીવાને લડકેકો તો હું દુખતર મયે કયું ભલા.
ઔર હુકમ બાદશાહકાભીકયેસા તોડદું,
બેહતર સલાહ હયે એહીકે એ મુલક છોડદું.
અસબાબ જોકે શાદીકા તઇયાર કરતા હું,
મજનુંકી ગોદ ગવહર મકસદસે ભરતા હું.

બાબ તીસરા ખતંમ.

બાબ ચોથા—પરદા પહેલા.

અમીરકા મકાન.

(નઐના લગે શો લગે પરીઐંશે.—વોહ રાહ.)

માદર—કહેના મોહે હો ઉદાસ કાહુ ગમશે,
કોન રંજ હયે પીયા કહેદોજી હમશે.
આપ દુખીતો હમભી દુખી હયે,
જીના હમારા સૈયાં હયે તુમરે દમશે.—કહેના૦

બયેત.

અબદુલ રહેમાન—તુટા હયે સરપે કાહે આલમ મેરે આજ આહ.
બેટીને મેરી ખોઇ હયે માહફીલમે લાજ આહ.
શાહને કહાકે મજનુકો તુંમ બેટી અપની દો,
શાદીએ યહાં કલ યાકે આજ હો.
અસબાબ અબ સફરકા તું તૈયાર કરકે લા.
આતા હું મયભી કાંમશે કુછ ફારીગ હો ઝરા.

માદર—તૈયાર હો અયૂ બેટી કે કરતે હયે હમ સફર,
ઇસ મુલકમે નહીં તેરા રહેનેકા અબ પીદર.

લયેલી—ઇલાહી સીતમ હયે સીતમ હયે સીતમ,
જુદા મજનુશે હાયે હોતે હયે હમ.

(દરવાજેમે મેં તતીયાં લાગ રહી.—વોહ રાહ.)

લયેલી—અબ મન મોરા મયે તોહે શોપ ચલી,
સૈયા હમારા કરીઓરે યાદ.—અબ૦
નાઝકા પાલાયા દીલ મોરા જાની,
રખીયોરે વાકો કનઇયાં તું શાદ.—સૈયાં૦

બાબ ચોથા—પરદા દુસરા

મજનુકા મકાન.

બયેત.

મજનું—કીસ રોઝ લયેલી આકે મીલેગી મુજે જનાબ,
ફુરકતમેં દીલકો મેરે નહાયત હય ઇઝતેરાબ.
સદમે કહાં તક હીજરકે અપના ઉઠાય દીલ,
આહું પહરકે જલનેશે ચુલેમે જાયે દીલ.
અબ મયે જફાએ સહેનેકે કાબીલ નહીં રહા
જીસ દીલ પ નાઝથા મુજે વો દીલ નહીં રહા.
(દુરશે આએેથે સાકી.—વોહ રાહ.)
મજનું—અય પીદર ઉસ માહશે જલદી મીલાના ચાહીયે,
ઝરરેકો મેહેરે દ્રખશાં અબ બનાના ચાહીય.
ઉસ દુરેયકતાશે વાસીલ કીજીય સાહેબ શીતાબ,
અબરે બારાંસા નહીં મુજકો રોલાના ચાહીયે.

(વોહી રાહ.)

અબદુલ્લા—અબ નહીં તુંજકો પ્યારે તલ મલાના ચાહીયે,
વસ્લકા સુન મુજદા શુક્રે હક બજાના ચાહીયે.
દસ્તે ગમશે તું નીકલ કર અયે મેરે આરામેં જા,
ફુલકર બાગે ખુશીમે અયેશ ઉડાના ચાહીયે.
અઇયારોકો લાને ખબર ભેજતહું મયેને અયે પીસર,
દેર ઇતની હયેકે ઉસ કાસીદકા આના ચાહીયે.
(અઇયાર દોડતા દાખીલ હોતા હૈ.)

(બયેત.)

અહયાર—અયે સાહેબ અર્ઝ કીસ કરતા હું,
મજનું સાહેબ રોવન.
લાગો અરે રોરો રોવો,
અબદુલ રહમાનકો પડો સીકહત,
હયે કે વો તીનું દેસ છોડકે ભાગ ગએ.

(બયેત.)

અબદુલા—કયા અહયાર સચ કહેતા હયે તું એ બાત,
મયે ખુદ દેખ આતા હું અયે નેકઝાત.

(ઇસ્કા આઝાર હએ—વોહ રાહ.)

મજનું—નીત ન્યા ઇસ ચર્ખજા હીનજારકા આઝાર હયે,
મુજકોભી અબ શેહેરમે; રહેના બહોત દુશવાર હયે.
વોહ ગુલે ગુલઝારે ખુબી છોડકર મુજકો ગઇ,
બેવફા હુઈ આ હેયે દીલમેં ખટકતા ખાર હયે.
જાકે અબ જંગલ બસાઉ એહી ઠાના દીલમે હું,
મુજકો વાહશત હો ગઈ રહેના યહાં બેકાર હયે.

બાબ ચોઠા—પરદા તીસરા.

જંગલ

બાંસ કાટતે કાટતે ભાઈ ગાંનાં જરાએ ગાંનાં
હરએક તહરાસે અપને જીકો જંગલમે બહેલાનાં.

હરીઆલીએ જંગલકી હએ હમકો તખતે શીહાનાં,
હએ જંગલી હમારાં લશ્કર.—એવાર.
અરે ભાઇરે અરે હા ભલાજી ભાઇરે,
સારે જંગલકે હમ સરવર કઓન હોવે હમારે હમસર.
હમ હએ સબસે અફ્‌જલ બહેતર,
નહી હમસા હએ સારે આલમમે જી શાન.
પાઓ આકે હમારે પરતા રોજ શએતાન,
અરે બાદશાઓસી રખતે આનોબાંનુ તેઓનો બાન.
બાકે નહી મુજસા કોઈ દાના,
પહેલા—તુંને મુજકો કયા જાંનાં,
દુસરા—અરે મુજેભી પએછાનાં,
બાકે મીઆ—મએ હું સબસેરે શીયાનાં,
સબ—અરે હાં શીઆનાંતો શીયાનાં,
શ્વાસ કાટતે કાટતે ભાઇ ગાનાં જરાએ ગાનાં,

("બાહાર આઈ હય ભરદે બાદએ"—ઓહ રાહ.)

મજનું—ફીરાતાં હયે હમે કાંહાં કાંહાં એહ કીસમતકા બદલ જાના,
અલમકે સખ્ત સંગ ઉપર, કાંહાં તક સરકો ટકરાના.—ફીરાતા હએ.
પીદરકે જુલમને તુઝકો, વતનસે કર દીઆ બાહેર,
બીઆબાઓંમે યે ભટકે હયે મકાં અબતો વીરાના.—ફીરાતા હએ.
જીદર હો તુંમ ઉદર હું મયે, મેરી જીંદગી તુંમહીશે હએ,
સલા રખ લે કદમ આગે, ન સમ્મીશે એહ ઘબરાના.-ફીરાતા હએ.

બાબ ચોથા—પરદા ચોથા

જંગલ

બયેત

મજનું—હયે લયેલી લયેલીકા નાંમ મુજે વીરદ દમબદમ,
હમે તેરે હી ખીઆલમે અમે માંહતાબ હંમ.
અમે લયેલી કબ મીલેગી મુજે આકે અમે જાંન,
દુરીશે તેરી મર ગયા તું માંન યા ન માંન.
અરે જુજ તેરે દીલકો મેરે જરાભી નહીં કરાર,
કરતા હું લયેલી લયેલીકા વીરદ બેશુંમાર.

લકડહારે—ભાઇઆ એ લયેલી લયેલી કાંહાં સરદ,
હમે ભરત કાહુએ લયેલી,
દીવાના હુવા એ મરદ.

દુસરા—એ હમે કએસ અબદુલ્લાકો પીસર
ચલો જાકે ઢુંઢે લયેલીકો ખબર

(જાતે હએ.)

મજનું—ઘરશે ગઇ મેરી પ્યારી, ના જાનું કાંહાં સીધારી.
ફશેજો ઇસ્કકે ફંદેમે વોહ દુનીયાંશે કુલ છુટે,
મઝે લુટે ઉનોને જીનકે ઘરદાર સબ ગએ લુટે,
હમે વોહ ખાર દેતે હયે જો ગુલશનમેં હી ગુલબુટે,
ખટકતે હયે મેરે દીલપર વોહ કાંટે લગકે જો ટુટે,
વો કાંટામેંભી નહી ખારી.—ના જાનું કાંહા સીધાંરી—ઘરશે૦

હુવા જો ઇસ્કમે મુફલીશ વોહી ઝરદાર હોતા હય્યે,
કટા એ સરજો ઉલફતમેં વોહી સરદાર હોતા હય્યે,
જો દીલકો છીન લે દીલબર વોહી દીલદાર હોતા હયે,
જો આંખે બંદ કર દેખે ઉશે દીદાર હોતા હય્યે,
મયને રોરોકે રાત ગુજારી, ના જાનું કાંહાં સીધારી.—ખરશે૦
મોહબતમે જો દીલ દાગે વોહી બેદાગ હોતા હય્યે,
નફા હોતા હયે ઉસકા જોકે ઝર ઉલફતમેં ખોતા હય્યે,
વોહ હસતા હય સદાજો દીલરૂબાકે ગમમે રોતા હય્યે,
માલાયે તનજો મીટીમેં વોહ અપને તનકો ધોતા હય્યે,
લાખો સદમે સહેકે બીચારી, ના જાનું કાંહાં સીધારી—ખરશે૦
પડે નહીં ઇલમકા દફતર અલીફ બે તે ન હમ સીખે,
ન તખતી હાતમેં પકડી નં હક છુના કલમ સીખે,
ફકત ઇસ ઇસ્કકી મકતબમેં હમ નામે સનમ સીખે,
સીવા ઉલફતકે ઓર કુછ હમ નહીં અપની કસમ સીખે,
સોતમ ઉલફતને એ ગુજારી, ના જાનું કાંહાં સીધારી.–ખરશે૦
(મજનુ જાતા હૈ.)

("અરે મન લુટ ગયા દીલજાની"—વોહ રાહ.)

સયેલી—અરે દેશ છાડ ચલે પરદેસી,
ચલે પરદેસીરે ચલે પરદેસી.—અરે દેશ છાંડ૦
રાહા દીસત નાંહી આખ્મે કાંહાંપર,
મનકો જલાવે ઉદાસી.—અરે દેશ છાંડ૦
દેશભી છોડા, બેસકો છોડે,
છાંડ ચલે સબ બેશી.—અરે દેશ છાંડ૦

(પ્રીતકો નામ મત લે.—વોહ રાહ.)

લયેલી—આંશુવા ભરે મોરે નયેનન,
દીલરા કાપે મોરા હો.—આંશુવા૦

દોહરા { જાને મનકો ભેદ મન જાને ન દીજો કોઇ,
પરખ કરનાર દુખકો મારો હોયે.— ટેક

{ ઉછલત છતીઅન હમે મોરી ઔર ચઢત હમે સાસ,
રૂપ સરૂપતો જલ ગયો દેહ બની જયું ધાંસ.— ટેક

{ આગ જલાવે હાડકુ ઔર જલાવે માસ,
પ્રેમ જલાવે સબ કચુ ન રાખે જીઆકી આસ.— ટેક.

{ ચીંતાને સબી લુટ લીઆ જોબન ઔર આરામ,
પ્રીત મજાતોં સબ ચુકે વાંકા મત લે નામ.— ટેક

(કગનવો મારો કરશે સદક ગઆરે.—વોહ રાહ)

લકડહારા—સાજનવા તોરા જંગલમે કયા દુખ પાએરે,
મુખડા તોરા બતલા, વાકો નાહી તરસા.—સાજન વા૦
ગરીબ ભીચારારે, જાપત હમે માંરારે.
વાકી જાન જાકે બચા,
વો મરત હમે લયેલી,
મએ કહું કયા અલબેલી.
મજનુ વાંકા નાંમભી હાએ હાએ હાએરે.-સાજનવા૦

બયેત.

લયેલી—મુજે લે ચલો જલદ મજનુકે પાસ,
હું ઉમકે બીના જીનેશે મએ ઉદાસ.
કાંહા હયે કહો મેરા દીલદાર વો,
કાંહાં પા રહા હયે આજાર વો.

બાબ ચોથા—પરદા પાંચવા.

(બીનતી જો મોરી.—વોહ રાહ)

મજનું—બીનતી હયે મોરી અએ ખુદા તુજશે,
દુખ મેરાએ સરશે ઉતારદે.—બીનતી૦
હમારે પર ગંમ દીદકા લયેલીકે,
વાકો આંખોશે મેરે ગુજારદે—બીનતી૦

બયેત.

મજનુ—કોઇદીન અગર જીંદગાની ઔર હએ,
મગર હમને અપને દીલ મેંઠાંની ઔર હએ.
આતશે દોજખમે એ ગરમી કાંહાં,
એક મરગે નાંગાની ઔર હએ.
અએ લયેલી હીજરકાતો બહોત ગંમખા ચુકા.
બશ બાકી રહા ફકત એકહી મુદઆ.,
યાને આનેકે અપનાં તું જમાલ બતા,
બદલેમેં ઉશકે અયે જાન મે ચલા.

(લયેલી આ । હુ.)

લયેલી—આંખડીઆં ખોલદે.—એવાર
પીઆ પીઆ મોહે દેખ જરા.—આંખડીઆં૦
આઇ હું મીલને તુજશે અયે પીયારે,
અબ મોહેબી પાસ તોરે બુલા.—આંખડીઆં૦

(અતીશય શોભીત અંગે—વોહ રાહ.)

લયેલી-બોલ તું આંએ મજનુ, આગે ખડી હએ સનમ તેરી લયેલી.
બોલ જરા તું પીઆરે, આગ ફીરાકકી જીસ્મ મેએ હએ ફેહેલી.
હાલ હોવા કયા તેરા મજનુ હાએ મજનુ મેરે મજનુ,
સીકલ બદલ ગઇ પીઆરી તોભી તુજકો યારહી પેયછાનુ.—ટેક.
સાસ ચડી હયે તુજકો કાંટે ચુબે હયે બદનમે સારે,
બોલ લબોકુ જાની ભુલા મજનુ લયેલીકુ કયા પીઆરે.—ટેક.
બોલ અરે મજનું, બોલ ગમસે મેરી ફટ રહી હએ છાતી,
જલે એ જોબન મેરા જાલીમ મેરી મોહતભી નહી આતી.—ટેક.
બોલ યા મરતા હું મયે મજનુ તેરી બોલ જરા આંએ,
જાનતી એહેસા ગરશે,પુડીઆ જેહેરકી મરતી વહી ખાકે.—ટેક.

(સરારા રે અરે બુલબુલ—વોહ રાહ.)

મજનું.—બોદા યા શુકર હએ પરવર મીલી લયેલી મેરી લયેલી.
દીખાઇ શુરતે દીલબર બની લાગેર તુ કયું જાની,
નહો રો રો કે પાની ન હો નાલાં ન ગમ ખાકર.
એહી આરમાનથી મેરી કે દેખુ તુજકુ હાએ પીઆરી,
વોહ હાએ ઉમેદ આઇ બર તુ જીતી રહે ઓ મેરી જાન.
હુવા હું મએ તુજપર કુરબાં ખુશીસે મેએ અબ જાઉ મર.
મીલેગે ફેર વાંહાં જાન ચલા મજનુ હએ દેવાના,
વાંહાં દે આરામ વોહ દાવર મીલી લયેલી મેરી લયેલી.

(મજનું મર જાતા હે.)

(રાધા શોચ કરે મનમાંરે—ચોહ રાહ.)

લયેલી.—મનકી આસ રહી મનમારે દીલકી બાત રહી દીલમારે.-ટેક,
લાગત આગ શીલગ રહેયા તન રે બદલી શુરત રેઅેન જાગનસેરે,
ઉબલ ઉબલ રહી છતીઅન મોરી બુજે નહી તનકી અંગીઆરે.-ટેક.
ભાવત જાન નાહી મોહેકાયો ભેજવા દીજો જમ રાજનકોરે,
મરન મરન અબ મરન ભલોરે ખાક મીલે અઅેશા જીવનારે.-ટેક,
આવત હાઅે યાદ મોહે મજનુકી મજનુ કહે મજનુ મજનુરે;
તરસ તરસ માગુ' દરસ તેહારો શુરત સરક બતલા મજનારે.-ટેક.
આરામ આજ તું બસ મનમાહી શોહેનકુ દરસ બતલારે,
ચરન ધરત શીસકો હમરોરે દીલો માલા સાવરો મજનારે.-ટેક.

તમાસા ખતમ શુદ.

સુચના.

આએ ચોપડી નીચલાં ઠેકાણપરથી મલશે.

કોટમો—બજારગેટમો શાપુરજી ફરામજી માદનની દુકાનેથી.

ધોબીતલાવપર—એરચશા કરાણીની કમપની.

કાલબાદેવીપર—શેરીઆરજી હોરમસજી બુકશેલર તથા ઇશ્વરદાસ લાઇબ્રેરીમાંથી તથા ગોપાલ નારાયણની કુંમપનીમાંથી.

બાહેરકોટ—બાટલીવાલા મોહલામાં નં. ૭૨ વાલા ઘેરમાં મેરવાનજી એદલજી બાંમબોત પાશેથી.

પાયેધોની—કોલસામોહલાનાં નાકાપર બુમબ. .ની સામે મરહુમ કાજી ઇબિરાહીમનાં ભાઇઓની દુકાણપરથી.

ભીંડીબજાર—નવાબની મસજીદની સામે હાજીમુલ્લા નુરૂદીન બીન જીવાખાનની દુકાનેથી મલશે.

સસતા ભાવ. સસતા ભાવ.

અલાદીનનો ઓપેરા.

અસલ કીમત આના ૬, હાલ આના ૪.

હવાઈ મીજલસ.

અસલ કીમત આના ૨, હાલ આનો ૧.

ઠેકાણાં—ઉપર જણાવેલા બુકશેલરની દુકાનેથી.